

Θεῖα ἐκ τῆς θέας, ἐγκαταλείπει αὐτοὺς θύματα τῶν ἵππων καὶ τοῦ ἔχθροῦ.

Τέλος καὶ αὐτοὶ οἱ ἐκ τῆς φιλανθρωπίας τῶν ἔχθρῶν διασωθέντες μεταφέρονται ἐκ τοῦ πεδίου ἐπὶ ὁχληρῶν φορείων συρομένων ἐπὶ ἀνωμάλων καὶ τραχέων ὁδῶν, εἰς καταλύματα δὲ τοῖς ἀκατάλληλα πρὸς θεραπείαν τῶν πασχόντων, ώστε αἱ κακουχίαι οὐ μόνον ματαιοῦσι τὰς ἐνεργείες τῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ καὶ παρατείνουσι τὰ δεινὰ αὐτῶν. Διστυχήστρατιώτα!

Μακρὸν τῆς γενεθλίου χώρας, ἀνευ τῆς περιποιήσεως φίλων ἡ συγγενῶν μητρός καὶ συζύγου ἡ ἀδελφῆς, ἥνα καταπρανὴ τὴν Θλίψιν ἡ νὰ ἀνακουφίσῃ τὴν βαρυαλγούσαν καρδίαν του, κλείεις τοὺς ὄφελμοὺς καὶ δίπτεται ἐπὶ τοῦ κοινοῦ τάφου ἀγνωστοῦ, ἀστημός καὶ ἐγκαταλελειμμένος! "Α! φίλοι, τί ὄφελομεν τοῖς οὕτω χάριν ἡμῶν ἀποθνήσκουσι! 'Αλλ' δύως σαφέστερον ἐννοήσωμεν τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου δέον πρὸς τὸν δεινοπαθοῦντα στρατιώτην νὰ σημειώσωμεν καὶ τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν ἐκείνων ὃν ἡ περιουσία, ἡ ζωὴ καὶ ἡ τιμὴ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸ ἔλεος τοῦ ἔχθροῦ.

Σκληραὶ ὑπόψιαι μαστίζουσι τὴν καρδίαν ἐκείνων, ὃν ἡ ἔκβασις τῆς ζωῆς ἡ τοῦ θανάτου σχεδιογραφεῖται δὶ αἴματος κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς ἐκδικήσεως ἡ τῆς ἴδιωτροπίας τῶν νικητῶν.

Φαντάσθητε, διὰ μίαν στιγμὴν, τὴν ψυχικὴν ταραχὴν ἣν ἡ προσέγγισις εἰσβάλλοντος στρατοῦ ἐμποιεῖ εἰς τοὺς ἀστράπτους κατοίκους τῶν χωρίων ἐκείνων ἀτενικής ὑπέστησαν τὰς δηλώσεις τῶν ὅπλων. Οἱ καρποὶ τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας, οἱ κόποι καὶ αἱ προσδοκίαι τοῦ ἔτους ἐν ὁπῃ ὄρθαλμοῦ καταστρέφονται, ἐνῷ λυμὸς καὶ λοιμὸς παρακολουθεῖ τὰ ὕχη τῆς ἐρημώσεως: ἔδω κατοικίαι ἀναφορέγονται, ἐκεῖ μητέρες ὀδείρονται καὶ ἀναπνέουσιν εἰς φόβον οὐχὶ δὶ ἐκυτάς ἀλλὰ διὰ τὰ τέκνα αὐτῶν, ἀλλαχοῦ γονεῖς φεύγουσι φέροντες ἐπὶ τῶν ὄμων ἀγαπητοὺς ασθενεῖς καὶ γήπια, οἱ πάντες μεταβάλλονται εἰς ψυγάδας ἐν τῇ γεννεθλιώ αὐτῶν γῇ. Τέλος δὲ πλούσιαι πάλεις ἀλίσκονται εξ ἔφοδου, βιομηχανία καταστήματα μεταβάλλονται εἰς σφαγεῖα, μέγαρα κατεδαφίζονται, περιουσίαι λαουργηγοῦνται, ἡ ζωὴ περιφρονεῖται καὶ ἡ τιμὴ περιϋβρίζεται. Οἱ θάνατοι εἶναι τὸ ἐλάχιστον τῶν ἐν πολέμῳ κακῶν!

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

[Ἔπος Ι. Π. ΠΥΡΛΑ]

"Η λογικὴ ἀπαιτεῖ ὅταν τις ὑφίσταται διατάραξιν τῆς ὑγείας νὰ ζητήσῃ συμβουλὴν ιατροῦ. Συμβαίνει ὅμως πολλάκις στέρησις τούτου, εἴτε διότι ἀυτὸς ὁ πάσχων ἀποφεύγει τὴν συμβουλὴν ιατροῦ τῇ ιδίᾳ ὅτι ἡ πάθησις εἶναι μικρά, καὶ παρελεύσεται αὐτομάτως ἀγενὸς ἐπιβλαβοῦς ἀποτελέσματος, εἴτε διότι εὑρίσκεται ἐν ὄδοιπορίᾳ, ἡ ἐν τόπῳ ἐνθά διατάραξις διαμένει. Ἀλλοτε δὲ ἐπισυμβαίνει γονητὰ διατάραξις τῆς ὑγείας αἰσχνῆς τὴν νύκταν καὶ τὴν θμεραν, καθ' ἥν

Ὥραν ιατρὸς, τοὺς δύναται προσελθεῖν αὔξεσως, ἡ οὐδόλως εὐρίσκεται.

Ἐν τοιωτῷ λοιπόν περιπτώσει τί χρὴ ποιῆσαι; Ἰδού τὸ θέμα, ὅπερ θέλομεν διαπραγματευθῆναι. Ο πατήρ τῆς ιατρικῆς, ὁ ιερὸς Ἱπποκράτης, λέγει ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὄφειλε ἔχειν ιατρικὰ γνώσεις ἵνα διὰ τούτων δύναται καὶ τὴν ὑγείαν διατηρεῖν καὶ προφύλαττεν, καὶ τὴν πρόοδον τῆς νόσου προλαμβάνειν. Ο δὲ σοφὸς Πλούταρχος λέγει προσέτει ὅτι ἔκαστος ὄφειλε γνωρίζειν καὶ διακρίνειν τὴν τε πυρετῶδην καὶ μὴ κατάστασιν τοῦ ἔαυτοῦ στρυγμοῦ. (Ὕγιειν. παρ. 24).

Ἡ μὲν διατήρησις καὶ προφύλαξις τῆς ὑγείας γίνεται διὰ τῶν γνώσεως τῶν τῆς ὑγιεινῆς κανόνων, περὶ ὧν ἀνάγνωθε τὴν Συνέδρημον Ὑγιεινήν ἡ δὲ πρόληψις τῆς προόδου τῆς νόσου γίνεται διὰ τῶν πρακτικῶν καὶ προχείρων γνώσεων τῆς συμπτωματολογίας, καὶ τῆς θεραπευτικῆς. Π. χ. ἔχεις τὸ σῶμα ἀπὸ πρωταρίας δυσκίνητον, ἀτονον παρὰ τὸ σύνθησις, τὸν σφυγμὸν ἀσυνήθη; εἰσαι κακοδιάθετος καὶ δύσθυμος; ἔχεις τὰς ώμοπλάτας βεβαρυμένας, ἀνορεξίαν; Σημειεῖν ὅτι ὑπέστης περίψυξιν (κρυολόγημα). Ή τοιαύτη κατάστασις παραμελθεῖσα ἐνίστε παρέρχεται αὐτομάτως: ἀλλοτε ὅμως ἀπολήγει εἰς βαριτάτην νόσον, διότι εἴνε πρόδρομος νόσου. Τί λοιπὸν ποιητέον;

Κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν διατήρει τὸ σῶμα θερμὸν ὅσον ἀνέχεται. Εἳναι ὁ καιρὸς ἡνε κακὸς, ἡνε ψυχρὸς καὶ ὑγρὸς, μένε ἐν τῷ θαλάμῳ κλινήρης, ἡ καλῶς ἐνδεδυμένος μένε ἐπ' ἀνακλίντρου. "Αν διψᾶς πίνε χλιαρὰ ποτά, σομάδαν, πορτοκαλλάδαν, ψωμόνερον, ψλ. "Αν μὴ πεινᾶς, μὴ τρῶγε, ἐὰν δὲ πεινᾶς λάθε ῥόφημα εξ ἐλαφροῦ ζωμοῦ κρέατος μετὰ πάστας πολφοῦ (φιδὲ) ἐνθά ἐπίπασον, εἰ βούλῃ, καὶ πέπερι. Εἳναι δὲ ὁ καιρὸς ἡ αἴθριος, ποίησον περίπατον ὑπὸ τὸν ήλιον ἵνα διαθερμανθῇ τὸ σῶμα, καὶ αὔξησῃ ἡ τοῦ δέρματος διαφόρησις.

"Ἐὰν ὅμως ἡ κακουχία ἐξακολουθῇ, ποίησον τὸ ἐσπέρας ποδόλουτρον ἀπλοῦν, ἡ μετὰ σπόρων λειστετριμένου σινάπεως, μεθ' ὁ ἐντρίψθητι δὶ ἀλοιφῆς ἀμμωνίας, ἡ δὶ οἰνοπνεύματος μετὰ πεπέρεως: πίσι θερμὸν ποτὸν τείου, ἀνθέων φιλύρας, ἡ ἀκτῆς, καὶ καλύφθητι καλῶς πρὸς διαθέρμανσιν τοῦ σώματος καὶ αὔξησιν τῆς ἀδέλφου διατηροῦς: ἔχε δὲ τὴν κορυφὴν τῆς κεφαλῆς θερμήν.

Τὴν ἐπιοῦσαν ἔαν ἡ αὐτὴ κατάστασις ἐξακολουθῇ, καὶ ἥσαι δυσκοίλιος λάθε τὴν πρωίαν ἐλαφρὸν κοινάσιον, διετήρει δίαιταν ἐκ ροφήματος, καὶ πίνε ὅταν διψῆς ποτὰ οὐχὶ ψυχρά: τὸ δὲ ἐσπέρας ποίησον αὐθίς ποδόλουτρον, ἐντρίψθητι δὶ ἀλοιφῆς ἀμμωνίας, καὶ πίσι θερμὸν ποτόν.

"Ἐὰν δὲ τὴν τρίτην ἡμέραν ἡ νοσηρὰ αὔτη κατάστασις ἐξακολουθῇ, προσκαίσοντος ιατρού ἐάν δὲ οὗτος ἀπουσίαν, καὶ βῆτη ἀνεφάνη, καὶ δίψα, καὶ ἐξαψίς θερμότητος μετὰ κεφαλαλγίας, ἡ σκοτοδίνης, καὶ πόνος τις ἐπὶ τοῦ θώρακος, φλεβοτομίητι 30 η 40 δρ. αἵματος, εὐ μὴ ἥσαι αναιμικός, ἡ ἐπιθεσον ἐπὶ τῆς

αλγούστης γώρας 6 μέχρις 8 βδέλλας, ή αικύας τινάς. Έναν λόγος επιμενηή ἐπίτιττον ἀρμάδιον ιατρούν και μαχράν δύτα.

ΠΑΙΑΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΕΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Ζ. Ο. Α.

ΚΕΦ. ΚΒ'.—ΑΙ ΧΕΙΡΕΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ.

Καίτοι τὰ λοιπὰ ζῶα δὲν ἔχουσι χειρας, ἔχουσιν δόμως διάφορα μέρη τὰ δόπια μεταχειρίζονται δόπιας πράττωσι τινὰ ἐκ τῶν δόσων ἡμεῖς πράττομεν διὰ τῶν χειρῶν. Περὶ τούτων θὰ εἰπωμεν. ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ.

Ο κύων μεταχειρίζεται τὸ στόμα αὐτοῦ ἵνα κρατῇ τὰ ἀγάτικείμενα, ὡς πολλάκις τὸν βλέπομεν τοῦτο ποιοῦντα. Ἐν ἑτέρῳ κεφαλαίῳ εἴπομεν πῶς ἡ ἀγελάς και ὁ ἵππος μαστῶσι τὸν χόρτον. Τοῦτο λαμβάνουσι διὰ τῶν ἐμπροσθίων ὄδόντων, ὥστε οὗτοι χρησιμεύουσιν αὐτοῖς ἀντί χειρῶν. Καὶ τὰ χείλη αὐτῶν τὸ αὐτὸ ἔργον ἐκτελοῦσιν. Ὁ ἵππος συνάγει τὴν βρώμην ἐγ τῷ στόματι μετὰ τῶν χειλέων του. Καὶ ἀπτονται τῶν πραγμάτων τὰ ζῶα διὰ τῶν χειλέων των ὡς ἡμεῖς ποιοῦμεν διὰ τῶν ἀκρων τῶν δακτύλων. Πολλάκις ὁ ἵππος καθαρίζει τὴν τροφὴν διὰ τῶν χειλέων του ὡς ἡμεῖς διὰ τῶν χειρῶν. Καὶ σύρτην σύρει διὰ τῶν προσθίων ὄδόντων πολλάκις ὅταν θέλῃ νὰ ἐξέλθῃ τοῦ σταύλου του. Ὑπῆρχε δὲ ἵππος δοτικός κρατῶν τὸν βραχίονα τῆς ἀντλίας ἤντλει ὄνδωρ ἐν τῇ δεξιᾷ μενῇ ἐξ τῆς ἔπινες τοῦτο ἐγίνετο εἰς βοσκὴν πολλῶν ἵππων· τὸ δὲ περίεργον, ὅταν οἱ ἄλλοι ἵπποι θέλον νὰ πάσσων ἐκέντων τὸν ἵππον τούτον δοτικός ἐγίνετο πάντας πῶς νὰ ἀντλῇ και δὲν τὸν ἀφίνον εἰς ἡσυχίαν μεχριστοῦ ἤντλει ὄνδωρ.

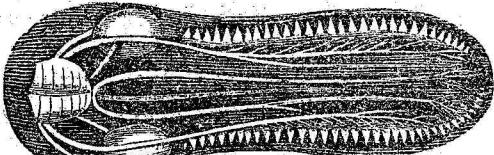
Οι πίθηκοι ἔχουσι τέσσαρα τίνα ἀντὶ χειρῶν. Διὰ τούτων ἐπιτηδείως ἀγαρριχῶνται. Εἰσὶ τίνα εἰδὸς πιθήκων, μεταχειρίζομενοι τὰς οὐρὰς αὐτῶν εἰς ἀγαρρήσιον ὡς πέμπτην χείρα.

Ἡ γαλῆ μεταχειρίζεται ἀντὶ χειρῶν ἐνίστε τοὺς πόδας της διὰ τῶν οξέων ὄνυχων των, ἐνίστε τοὺς ὄδόντας, και πολλάκις συναμφότερο.

Τὸ φάμφος τοῦ πτηνοῦ χρησιμεύει αὐτῷ ἀντὶ χειρῶν· συνάγει μετ' αὐτοῦ τὴν τροφὴν του. Τὸ κολύβριον πτηνὸν ἔχει λίαν μακρὸν φάμφος, ἐν αὐτῷ δὲ μακρὰν λεπτὴν γλῶσσαν, διὰ τῆς ὁποίας ἐκμυζᾶ τὸ ἐν τῷ βάθει τῶν ἀνθεών μέλι.

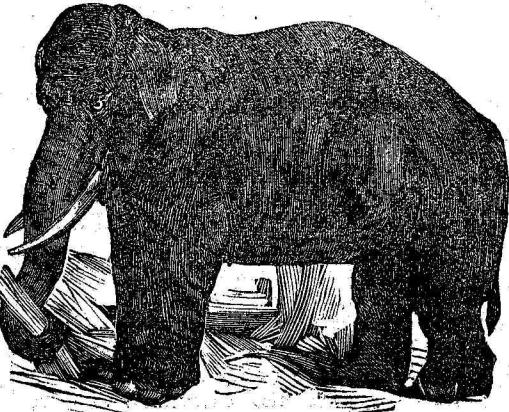
Τὸ φάμφος τῆς νήστης εἶναι ίδιορρύθμιως κατεσκευασμένον. Γινώσκετε διτι λαμβάνει τὴν τροφὴν τῆς ὑπὸ τὸ ὄνδωρ ἐν τῇ λασπῇ δὲν δύναται ἐπομένως νὰ ἴθῃ τὶ λαμβάνει ἐργάζεται διὰ τῆς αισθήσεως, ἔχει δὲ

νεῦρα ἐν τῷ φάμφει τῆς πρὸς τοῦτο. Παρατίθεμεν εἰκόνα τοῦ φάμφους, δεικνύουσσαν τὰ ἐν αὐτῷ διακλαμαχράν δύτα.

διζόμενα νεῦρα. Βλέπετε τὴν σειρὰν αἰχμηρῶν τινῶν πραγμάτων γύρω τοῦ φάμφους; Φαίνονται ως ὄδόντες, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὄδόντες· ἡ νήστη δι' αὐτῶν εὔρισκει τὴν τροφὴν τῆς οὕτω πως: ρίπτει τὸ φάμφος ἐν τῷ βορδόρῳ, ἀμα δὲ τὸ ἀνύψωση, εἶναι πλῆρες βορδόρου. Ἐν τῷ βορδόρῳ ὑπάρχουσι πράγματα ἐκ τῶν ὄποιων ἡ νήστη τρέφεται. Τὰ νεῦρα λέγουσιν εἰς τὴν νήσταν ποῖα εἰσὶ τὰ καλά· τὰ λοιπὰ ἀφίνει νὰ ἐξέλθωσι διὰ τῶν κενῶν διαστημάτων. Εἶναι εἰδὸς κοσκινίσματος, ἐν τῷ ὄποιῳ τὰ νεῦρα φροντίζουσι νὰ μὴ διαφύγῃ τι καλόν.

Ἐν τῶν σημαντικωτέρων πραγμάτων ἀντὶ τῆς χειρὸς εἶναι ἡ προβοσκὶς τοῦ ἐλέφαντος. Διὰ ταύτης φέρει βαρέα κτυπήματα· ἐκκόπτει κλάδους δένδρων ἢ καὶ ἐκριζόνει ταῦτα συστρέψων αὐτὰ ὡς πράττει ἐν τῇ παρατίθεμένη εἰκόνι. Διὰ ταύτης φέρει τὸ γεογνόν

του. Ἀλλὰ καὶ λεπτὰ ποιεῖ ὁ ἐλέφας διὰ τῆς προβοσκίδος του.

Ἐν τῇ εἰκόνι ταύτη βλέπετε εἰδὸς δακτύλου εἰς τὴν ἀκραν τῆς προβοσκίδος· διὰ τούτου τὸ τεράστιον τοῦτο ζῶον δύναται νὰ ποιήσῃ ποικιλίαν μεγίστην πραγμάτων. Δι' αὐτοῦ λαμβάνει μικρὰ τεμάχια ἀρτου, καὶ ἀλλὰ εἰδὸν τροφῆς τὰ ὄποια τῷ προσφέρονται, καὶ τὰ φέρει εἰς τὸ στόμα του. Δύναται νὰ λαβῇ νόμισμα ἐκ τοῦ ἐδάφους εὐκόλως ὅσον ἡμεῖς διὰ τῶν δακτύλων ἡμῶν. Ἐλέφας ποτὲ ἔλαβε διὰ τοῦ μικραῦ τούτου δακτύλου μέστιγα καὶ τὴν μεταχειρίζετο τοσοῦτον ἐπιτηδείως ὡς ἀμαζηλάτης πρὸς μεγάλην τέρψιν τῶν θεατῶν.

